

Η ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΗ... ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!

**Τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ν. ΣΤΥΛΙΑΝΑΚΗ,
Ἱεροκήρυκα - Γυμνασιάρχου - Λογοτέχνη.**

Ἡ ὁμορφιά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι τετράχρωμη. Ἡ σημαία τῆς Οὐράνιας Καλωσύνης καί Ἀγάπης ἔχει πράσινο, γαλάζιο, κόκκινο καί χρυσό. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι πολυδιάστατη μόνο», γράφει ὁ μακαριστός πατήρ Θεόκλητος Φεφές (βλ. περιοδικό «Σήμαντρο», τεῦχος 166, Χολαργός - Ἀθήνα), «εἶναι καί πολύχρωμη. Γνωστά ἀπό πολύ παλιά τά τρία χρώματα τῆς Τριαδολογικῆς ἀγάπης: Τό πράσινο, τό γαλάζιο, τό χρυσό. Ἐτσι ἔχουμε μιά πράσινη ἀγάπη. Φαίνεται ἀπό τήν καταπράσινη φύση, πού εἶναι δῶρο τῆς Θείας Ἀγάπης. Ἐχουμε ἀκόμα μιά γαλάζια ἀγάπη. Ἀπλώνεται στό γαλάζιο οὐρανό καί στίς γαλάζιες θάλασσες. Τέλος ἔχουμε τή χρυσή ἀγάπη. Ἀκτινοβολεῖ στίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, πού εὐεργετοῦν, ἀγγίζοντας κάθε μέρα τόν πλανήτη τῆς Γῆς. Ἐνα, ὅμως, χρῶμα τῆς ἀγάπης ἔλειπε. Κι αὐτό ἀποκαλύφθηκε μέ τή θυσία τοῦ Χριστοῦ πάνω στό Σταυρό. Τό κόκκινο χρῶμα εἶναι ἡ κόκκινη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. Σκεπάζει ὅλες τίς ἄλλες...».

Ἄς μή μιλήσουμε γιά τήν πράσινη, τή γαλάζια καί τή χρυσή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἄν θά ἀποφασίσουμε νά μιλήσουμε, θά νιώσουμε πόνο ψυχῆς, ἄλγος ἐπώδυνο: Μιά κατάφωρη περιφρόνηση τοῦ Δημιουργοῦ, μέ καταστροφή τῶν δημιουργημάτων Του, παρελαύνει καθημερινά καί πεισματικά μπροστά μας χωρίς προηγούμενο. Ἡ καταστροφή τοῦ περι-

βάλλοντος είναι πρωτοφανής. Κατάλαβαν, επιτέλους, τό μέγεθος τής επερχόμενης καταστροφής οϊκολόγοι καί περιβαλλοντιστές, καί προσπαθοῦν νά περισώσουν ὅ,τι εἶναι ἀνθρωπίνως μπορετό...

Ἄς μιλήσουμε μέ ἱερό δέος γιά τήν κόκκινη ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἔδωκε ἓνα σταυρό καί κάθε μέρα ἐπαναλαμβάνεται γιά μένα καί γιά σένα, γιά τήν Ἐκκλησία, πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα κατά τή Θεία Εὐχαριστία. «Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ...». «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...», σήμερα γίνεται ἡ θυσία καί σήμερα ἔλα, ὡς πεντακάθαρος συνδαιτυμόνας στό Τραπέζι τοῦ Οὐράνιου Δείπνου, πού ἀγιάζει καί σώζει καί νοηματίζει τήν καθημερινότητα.

Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάσταση σώζουν, ὄχι φιλολογικά, συναισθηματικά καί ἐπετειακά, ἀλλά εὐχαριστιακά καί ὑπαρξιακά, διωματικά καί μυστηριακά. Ὁ Σταυρός εἶναι ἔκφραση μοναδικῆς καλωσύνης τῆς Ἀγάπης. Μιά ἔκδοση ἀγάπης σέ τετραχρωμία καί ὁμορφιά ἀπερίγραπτη. Μέ μία ταπείνωση (μία ἄκρα ταπείνωση) κι ἓνα Σεπτό Πάθος, πού συγκλονίζουν συθέμελα τόν «οὐρανό ἔνδον» τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς. Τοῦ καλοπροαίρετου ἀνθρώπου τοῦ χθές, τοῦ σήμερα καί τοῦ αὔριον.

Ἄς προσέξουμε, ὅμως, τώρα μία ἀπλή, ἀλλά ὑπέροχη προσευχή τῆς ταπεινῆς ψυχῆς, πού πραγματικά συγκλονίζει: - Κύριε, θέλω νά ψηλαφήσω μέ δέος, μέ εἰλικρίνεια καί μέ ταπείνωση ἀνυπόκριτη τήν τετραχρωμία τῆς ἀπύθμενης ἀγάπης Σου. Ἔλα στή ζωή μου, Κύριε, ὅπως Ἐσύ θέλεις, ὅπως Ἐσύ θά κρίνεις. Ἔλα ὡς καταιγίδα καί ὡς θύελλα σέ μία οἰκογενειακή δοκιμασία, σέ μία ἐφηδική ἀπογοήτευση, ἢ ὡς ἀπαλή βροχή καί ὡς αὔρα σέ μία οἰκογενειακή εὐτυχία, σέ μία προσωπική ἐπιτυχία... Ἀρκεῖ νά ἔρθεις, Κύριε. Τό πότε καί τό πῶς θά ἔρθεις θά τό ἀποφασίσεις μονάχα Ἐσύ. Ἐτσι θά ἀνοίξουν, ἐπιτέλους, τά μάτια γιά τή θεσπέσια φαντασμαγορία τοῦ πράσινου, τοῦ γαλάζιου, τοῦ χρυσοῦ καί, κυρίως, τοῦ κόκκινου. Ἀμήν!

Κουρασμένοι καί ἀπελπισμένοι ἄνθρωποι τῆς καταναλω-
τικῆς ἐποχῆς μας ψάχνουν μέ εἰλικρίνεια νά βροῦν τήν ἀλή-
θεια. Καί γαληνεύουν προσεγγίζοντας τή Μητέρα Ὁρθόδο-
ξη Ἐκκλησία μας, μέ τούς κρουνούς τῆς εὐλογίας της. Καί ἡ
εὐλογημένη, καί ἡ σέ βάθος νοηματισμένη πιά ζωή τους, γε-
μάτη ἀληθινή χαρά καί εὐτυχία ἀκτινοβολεῖ εὐχαριστιακά
στό Δεῖπνο τῆς Βασιλείας.
